

Цехова извика: наредете се. и Кои? Което почеса
узе му се даде.

Всички се изпробва пред гармата и Кои? Което
мече. Да се ред и до Лунгура. Какво е дребен
и превръщан като лунгура - изпроби се и по-
редна си неговорна Цехова. Мажов е родом ико:
баща му себе си не е върлоу. Цехова, прочете
неговорното в очит не Лунгура и за да в раз-
познати и изпра забвиста му, продуха:

— Е, Лунгуре, и кои? Което узе икоуи да за-
дамъ. Само едно поина: не Което да не ме
мече — Но брати за узе да не двоино.

Лунгура позелене отъ вълнение: брати ми да
икоуи да не повере! Той и сега не ме поведва,
те е по богат, а да поучи още да не повери Което
аз узе икоуи! О-о-о! Изпробва и стана да не.
— Узе му икоуи, отнесъл! — в задъване реме-
нието му. Сега му е времето.

Лунгура сви темни и промисли: Господи,
изводи ми едно око, икоуи поведе Но брати
ми и гледи... Какво узе?